

หายนสูตร บทที่ 2 การสอนม

The World of the Lotus Sutra

ขณะนั้น พระโพธิสัตว์มหาประติมันทิเตพร้อมด้วยปวงพระโพธิสัตว์มหาสัตว์ ได้ถามต่อองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า "จะอย่างไรแล้วถึงจะได้บรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณได้เร็ว"

พระพุทธองค์ทรงตรัสตอบว่า พระธรรมมหายานสูตรนี้เองที่จะช่วยให้บรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณได้เร็ว พระธรรมนี้จะช่วยให้เรามองในเรื่อง "ทุกสิ่งในโลกใบนี้ไม่มีสูงต่ำล้วนแล้วแต่เท่าเทียมกัน เป็นสิ่งที่จะทำให้โลกเราเกิดสมดุลได้" ได้อย่างถ่องแท้ แต่ทว่ามนุษย์เรานั้นไม่เข้าใจในสังขธรรม ไม่ว่าจะเจอเรื่องอะไรก็ตาม มัวแต่จะไปคิดว่านั้นได้เปรียบนี้เสียเปรียบก่อให้เกิดจิตใจที่ไม่ดีขึ้นมา หลงมัวเมาอยู่ในภพภูมิแห่งทุกข์ทั้ง 6 เสียมาก

พระพุทธองค์ยังได้ทรงตรัสสอนอีกว่า "มองให้ถ่องแท้ ให้เกิดจิตใจที่เมตตาตาสงสารต่อผู้คน และต้องการช่วยผู้คนเหล่านั้นให้พ้นทุกข์ และเพื่อให้เกิดจิตใจเช่นนั้น เราต้องมองสภาพของทุกสรรพสิ่งในปัจจุบันและถูกต้อง ต้องเข้าใจว่าทุกสรรพสิ่งในโลกนี้นั้น มีเกิด ดำเนิน เปลี่ยนแปลง และดับสูญไปตามสภาวะของมัน เมื่อทำได้แล้วจะเข้าใจว่า ทุกสรรพสิ่งในโลกนี้นั้น เมื่อมีเกิดย่อมมีดับ และการเปลี่ยนแปลงนั้นจะไม่หยุดทำงานแม้สักเสี้ยววินาที ความเข้าใจ นิสสัย และความโลภของมนุษย์แตกต่างกันเป็นหมื่นเป็นพัน และเนื่องจากความแตกต่างดังกล่าวนี้ จึงได้เกิดมีพระสูตรหลากหลายขึ้นเพื่อสอนให้เข้ากับแต่ละคนไป แต่แท้ที่จริงแล้ว มหายนสูตรนั้นก็เกิดมาจากสังขธรรมเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น"

พระโพธิสัตว์มหาประติมันทิเต ยังทูลถามต่อ

ว่า "ที่ผ่านมานี้ พระพุทธองค์ได้ทรงตรัสสอนพวกเรามากมาย ทำให้มีผู้ที่ใกล้จะบรรลุอยู่ และตอนนี้ยังได้ตรัสสอนพวกเราให้เข้าใจในมหายานสูตรใหม่ แต่มันแตกต่างจากพระธรรมอื่นที่พระพุทธองค์ตรัสสอนมาอย่างไร หรือ เพียงเข้าใจในมหายานสูตรนี้ ก็จะสามารถทำให้บรรลุพระสัมโพธิญาณได้เลย"

องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้กล่าวว่า "หลังจากที่ตถาคตได้ตรัสรู้และเห็นมนุษย์ในโลกนี้ทำให้รู้ว่าการจะนำธรรมมะที่ตถาคตได้มาสอนให้ไปทั้งอย่างนั้นคงจะไม่เหมาะ จึงได้สอนธรรมมะที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลไป ถึงบัดนี้ผ่านมามาสี่สิบกว่าปีแล้ว ตถาคตยังไม่มีโอกาสได้ถ่ายทอดธรรมมอันเป็นที่สุดได้เลย สังขธรรมที่พระพุทธเจ้าในหลายภพชาตินั้นสอนมามีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น และในจิตใจนั้นมีตถาคตเท่านั้นที่จะเข้าใจ ถ้าต้องการที่จะบรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว จำเป็นต้องเรียนรู้ในมหายานสูตรและฝึกฝนต่อไป "

หลังจากพระพุทธเจ้าทรงอธิบายเรื่องนี้จบลง ทุกสรรพสัตว์ต่างทราบบ้าง ซึ่ง ในคำสอนของพระพุทธองค์และ พระโพธิสัตว์ส่วนมากเริ่มที่จะเข้าใจในคำสอน "มหายานสูตร" และยังได้รับพลัง ธารณี (การปิดเป่าความชั่วร้าย และรับความดีเข้ามา) และผู้คนที่มาเข้าเฝ้าในวันนั้น ต่างได้รับรู้และเข้าใจ และตั้งใจที่จะฝึกปฏิบัติในพระธรรมคำสอนเพื่อให้บรรลุในพระสัมมาสัมโพธิญาณ

Special Topics

แนะนำหัวหน้าสาขาคนใหม่ประจำสาขาฮาวาย

ในครั้งนี้อาจจะขอแนะนำ คุณ ชิเงะมาสะ ฮิโรนะกะ หัวหน้าสาขาคนใหม่ของสาขาฮาวายซึ่งได้เข้ารับตำแหน่งในวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2553 อาจารย์ ฮิโรนะกะ ได้จบการศึกษาจากโรงเรียนกักคุริน ของริชโชโคเซไก หลังจากนั้นได้ไปศึกษาต่อชั้นปริญญาโท ที่มหาวิทยาลัย โอไฮโอ หลังจากกลับประเทศจึงได้เข้าทำงานที่ แผนกเยาวชน แผนกธุรการ และดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าที่แผนกกักคุริน กักคุริน โอเมะ ในสาขาใหญ่ และครั้งนี้ ได้รับประจำ

ตำแหน่งเป็นหัวหน้าสาขาประจำสาขาฮาวาย

อาจารย์ โฮโซยาม่า หัวหน้าสาขาคนเดิมของสาขาฮาวายที่ดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่ เดือนธันวาคม ปี ค.ศ.2004 นับเป็นเวลา 6 ปี ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งที่สาขา คาวาซากิ ของจังหวัด คานางาว่า พวกเราจะขอ

Rev. Hosoyama

Rev. Hironaka

ความหมายที่แท้จริงของการหลุดพ้น

President of Rissho Kosei-kai **Nichiko Niwano**

การหลุดพ้นคืออะไร

สวัสดีใหม่ทุกท่าน
ในวาระดิถีวันปีใหม่นี้ ผมอยากจะขอพูดเรื่อง
“การหลุดพ้น” ที่เป็นเสมือนพื้นฐานของ
ศาสนา

โดยปกติแล้วเมื่อเราต้องเผชิญความทุกข์
ยากลำบาก พวกเรามักจะพึ่งพาขอความ
ช่วยเหลือจากเทพเจ้า เจกเช่นคำที่ว่า “เมื่อ
ลำบากหันหน้าหาเทพเจ้า” และในบทสวดมนต์
ปริเฉทที่16ยังได้มีการกล่าวไว้ว่า

“จะอย่างไรให้สรรพสัตว์ทั้งหลายได้
เดินทางสู่ซึ่งทางแห่งการบรรลุสัมสัมโพธิญาณ
ได้โดยเร็ว” ในวลีนี้มีหมายความว่า จะทำ
อย่างไรก็ได้เพื่อนำพาให้มนุษย์และสัตว์ทุกผู้
เดินในสายทางแห่งพระพุทธและหลุดพ้นได้
โดยไวนั่นเอง

กล่าวคือ พระพุทธองค์คอยที่จะปรารถนาให้
พวกเราทุกคนหลุดพ้นอยู่เสมอ

การผ่านความทุกข์ที่อยู่ข้างหน้าไปได้
สำหรับคนที่ต้องการหลุดพ้นแล้วก็อาจจะเป็น
หนึ่งในกำลังใจในการมีชีวิตต่อไป แต่ถ้า
สำหรับพระพุทธองค์ที่ปรารถนา “ให้ทุกคนได้
ลืมหืมตาตื่น และหลุดพ้นโดยไว”แล้ว ก็อาจจะผิด
ทิศทางไปหรือไม่

คำปฏิญาณตนของสมาชิกขององค์กรเราที่
เขียนไว้ว่า “เข้าใจถึงการหลุดพ้นที่แท้จริง
ของพระพุทธศาสนา” นั่นคือ การรู้ว่า “การ
หลุดพ้นคืออะไร เป็นการชี้ให้เห็นถึงความ
ศรัทธา” และวลีนี้ของคำปฏิญาณยังเป็นการ
แสดงถึงข้อเด่นขององค์กร เป็นการแสดงถึง
แก่นที่แท้จริงของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

สัจวัตที่มีแต่ความขอบคุณ

เมื่อเราได้ยินว่า “หลุดพ้นที่แท้จริงตามหลักพระพุทธศาสนา” อาจจะรู้สึกว่ายากแต่แท้ที่จริงแล้วไม่ว่าใครก็สามารถทำได้ด้วยกันทั้งนั้น เพียงแค่เรารู้ได้ว่า ตอนนี้มีมีความสุขอยู่แล้ว เราได้อยู่ท่ามกลางพระคุณและรับสิ่งเหล่านั้นด้วยใจขอบคุณเท่านั้นสิ่งนี้ก็คือการหลุดพ้นด้วยแก่นแท้

เมื่อเรียนรู้คำสอนและฝึกปฏิบัติจริง และพูดคำว่า “นำขอบคุณ หรือ เป็นเพราะคุณจริงๆ”ออกมาในช่วงขณะนั้นก็เสมือนว่าเราได้หลุดพ้นแล้ว

แต่การพูดไม่พอใจ บ่นในสิ่งต่างๆนานา ในวันถัดมา นั่นคือ มนุษย์ ดังนั้น การเรียนรู้พระธรรมคำสอนและฝึกปฏิบัติให้เป็นนิสัยจึงเป็นสิ่งสำคัญ

มีพระนิกายเข็นรูปหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ใจของเรานั้นเป็นพระโดยธรรมชาติ ผู้ที่เข้าใจในสิ่งนี้คือผู้ที่รู้แจ้งแล้ว แต่ผู้ที่ยังสับสนคือมนุษย์ที่ยังหลุดพ้นไม่ได้” กล่าวคือ เมื่อเข้าใจได้ว่า พระหรือปุชนคนธรรมดาก็คือรูปเดียวกัน

การหลุดพ้นจะรออยู่ตรงนั้นนั่นเอง

เมื่อเราเข้าใจได้ จากชีวิตที่มีแต่ความต้องการ “อยากได้สิ่งนี้ อยากเป็นอย่างนั้น” ก็จะเปลี่ยนเป็นคนที่มีแต่คำขอบคุณและความสุข “นำขอบคุณ หรือ เป็นเพราะคุณจริงๆ” พระพุทธองค์ได้ทรงตรัสสอนพวกเรว่า “ทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกใบนี้ไม่มีวันเป็นไปได้ตามใจเราต้องการ” แต่ทว่าเราสามารถกำหนดตัวเราเองได้

ดังนั้น ถึงแม้ว่าเราจะเปลี่ยนตัวเองได้ก็ตามแต่จะเปลี่ยนให้อีกฝ่ายเป็นไปได้ตามใจเรานั้นเป็นไปได้ พระพุทธศาสนานั้น เป็นเพียงแค่สิ่งที่ทำให้คนแต่ละคนล้มตาตื่นด้วยตัวเองเท่านั้นหรือ เป็นแสงนำตัวเอง หรือให้ธรรมะเป็นแสงนำ

การหลุดพ้นหรือ ความสุขนั้น ไม่ได้อยู่ไกลจนเกินเอื้อม แต่อยู่ในใจ อยู่ในชีวิตที่เรามีแต่ความสุขชีวิตที่รู้จักพระคุณของแต่ละคน

“โคเช”ฉบับเดือน เดือนมกราคม พ.ศ.2553

ตามรอยเท้าอ.นิกเกียว นิวาโน่ ท่าน

— *Kaiso-sama ni Naraito* —

ประธานรุ่นต่อไปขององค์กรพุทธฆราวาสริชโซ โคะเซ

The following begins a new series of English translations from the Japanese-language book *Kaiso-sama ni Naraito* (In the Footsteps of the Founder) by Rev. Kosho Niwano, president-designate of Rissho Kosei-kai.

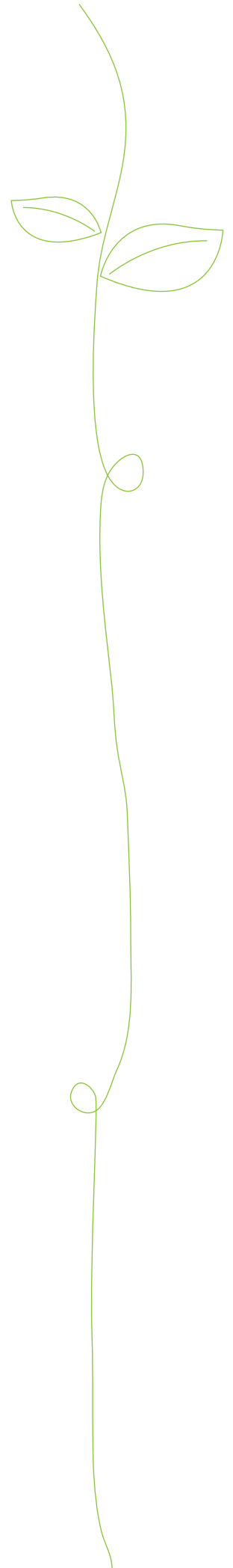
ส่องแสงสู่รุ่นต่อไป.... สืบทอดทางธรรม

สิ่งที่สำคัญที่สุดเมื่อเข้าสู่พุทธศาสนานั้นก็คือ การทำในสิ่งที่พระ
พุทธองค์ได้บอกกล่าว การนำเอา “แสง” เหล่านั้นมอบให้แก่
ผู้คน แคนำเอาแสงสว่างลากผ่านบนรางรถก็เพียงพอแล้ว
(โฮเซ็น 4 หน้า 274)

ในเดือนมิถุนายน ปีค. ศ. 1982 อ. นิกเกียวได้ไปบรรยาย
บนเวทีงานการประชุมพิเศษการลดกำลังอาวุธครั้งที่2ของ
องค์การสหประชาชาติสาขาใหญ่ที่รัฐนิวยอร์กประเทศ
สหรัฐอเมริกา ท่านได้กล่าวในฐานะที่เป็นประเทศของ
พุทธศาสนิกชนที่ได้รับผลกระทบจากระเบิดนิวเคลียร์
เรียกร้องให้ทำลายอาวุธปรมาณูและริชโซโคเซโกยังเป็นแกนนำ
ในการรณรงค์ให้ลดกำลังอาวุธ ในงานนั้น มีคณะทูต
สัมพันธ์มิตรเพื่อความสงบจากริชโซโคเซโกไปเข้าร่วมและ
ฟังสิ่งที่ท่านกล่าวในงานนั้นด้วย

หลังจากกลับประเทศ ตัวแทนเยาวชนได้กล่าวรายงาน
กล่าวถึงความประทับใจและคำปฏิญาณ ที่จัดขึ้นที่โตเกียวว่า
“นับจากนี้ไปพวกเราเยาวชนทุกคนจะขอร่วมแรงร่วมใจทำ
เพื่อความสงบเคียงบ่าเคียงไหล่ไปพร้อมๆกับอาจารย์”

ฉันคิดว่า เป้าหมายสูงสุดที่เยาวชนควรมีก็คือ การทำให้โลกเกิด
ความสันติเป็นจริงขึ้นมา เยาวชน เป็นเมล็ดพันธุ์อ่อน เมล็ดพันธุ์
ที่ผ่านความลำบากมาแล้วจึงแตกหน่อออกมาได้

(ฮชชิน เอช 2. 8)

หลังจากนั้นดูเหมือนว่า ยาวชนคนนั้นจะคิดมากถึงสิ่งที่ตัวเองพูดไปว่าขอร่วมเคียงบ่าเคียงไหล่ไปกับอาจารย์ เป็นสิ่งที่พูดเกินไป และทำผิดไปหรือปล่าวหลังจากนั้นเขามีโอกาสได้รับการสั่งสอนจากอ. นิกเกียว เช่นนั้นแล้ว ท่านได้ให้กำลังใจยาวชนคนนั้นไปว่า “ขอให้พวกเธอคนหนุ่มสาวเดินอยู่ข้างหน้าฉันเอาไว้ ฉันจะได้คอยปกป้องพวกเธออยู่ข้างหลังได้ และถ้าพวกเธอเกิดสับสน ฉันจะได้คอยชี้ให้เธอเดินในทางที่ควรจะได้เดินได้” ยาวชนคนนั้นรับรู้ได้ถึงความเชื่อใจและความหวังจากท่าน ทำให้เขามีความกล้าที่จะทำกิจกรรมเพื่อความสันติของโลกต่อไป

เมื่อลากซิดแสงให้ในรางรถไฟ ผู้คนก็จะมารวมกันเรื่อยๆ และคนที่ดีก็จะเติบโตขึ้นเป็นคนคอยนำพาผู้คนอื่นๆ ไปได้อีก ถ้าเราตามคนเช่นนี้ไปไม่มีทางที่เราจะถูกทิ้งให้อยู่ภายหลังเป็นแน่ กุศลที่ได้จากการซิดแสงตามที่พระสูตรบอกไว้ จะชัดเจนออกมา(ย่อ) ดังนั้น อย่าปิดกั้นแสงแห่งธรรมจากพระพุทธองค์ไม่ว่าเมื่อไหร่ ก็จะเป็นกระจกธรรมที่ถ่ายทอดใบหน้าของสมาชิกโดยตรงปราศจากซึ่งสิ่งกีดขวาง ความพยายามในเรื่องเช่นนี้เป็นสิ่งที่พวกเราควรจะทำ

(โฮเซ็น 4 หน้า 276)

ทั้งๆที่ทำเพื่อผู้อื่นมาโดยตลอด แต่บางครั้งเราเหมือนว่าจะตามเขาอยู่หรือ ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง เป็นความรู้สึกไม่ได้รับการยอมรับ อ. นิกเกียวจะบอกเราเสมอว่า “ไม่ใช่หรอก ไม่เป็นไรนะ ถึงจะให้เรานำไป แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะอยู่ข้างหลัง” การที่เราละทิ้งตัวตน เป็นแสงส่องสว่างให้แก่ผู้อื่นนี้แหละจะเป็นแสงที่แท้จริง

ฉันคิดว่าไม่ว่าเมื่อไหร่เราก็ควรจะนำแสงแห่งธรรมไปสู่จิตใจของผู้คน การถ่ายทอดพระสูตรโดยไม่ผิดเพี้ยน นำแสงแห่งพระธรรมนั้นไปสู่ทุกๆคนอย่างถูกต้อง

(โฮเซ็น 4 หน้า 275)

ชีวิตเรานั้นมีอะไรเกิดขึ้นมากมาย และในตอนที่เกิดปัญหาก็จะเกิดจิตใจหลายฝ่ายขึ้นมา แต่จากการที่เราได้เจอเรื่อง เช่นนั้น เพียงแค่เราพยายามที่จะมองหรือทำพฤติกรรมให้ได้ตามที่พระพุทธองค์ทำแม้เพียงสักนิด ก็จะเป็นดังแสงแห่งธรรมจากพระพุทธองค์ เป็นแสงที่นำทุกคนให้เดินบนทางแห่งพระพุทธ แสงที่ส่องสว่างทางแห่งความสุข ให้เราคลายกังวลเดินไปได้โดยมีแสงแห่งธรรมนำทาง

อาจารย์ โคโซ นิวาโน

เป็นบุตรสาวคนโตของท่านประธาน นิชิโกะ นิวาโน เกิดในกรุงโตเกียว เคยศึกษาในกักคุรินของริชโช โคเซไก จากนั้นไปศึกษาต่อและสำเร็จปริญญาตรีด้านกฎหมาย จาก มหาวิทยาลัยกักคุชิน ปัจจุบัน เธอศึกษาพระสัทธรรมปุณฺฑริกสูตร และเป็นผู้ปฏิบัติงานแทนท่านประธานคนปัจจุบัน กล่าวสุนทรพจน์ท่ามกลางเหล่าสมาชิก และจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อการเผยแผ่ทั้งในและต่างประเทศ เธอแต่งงานกับ อ.มุเนฮิโร นิวาโน ปัจจุบันเธอมีบุตรชาย 1 คน และบุตรสาว 3 คน

เราจะเจอพระพุทธรองค์ได้หรือไม่ นั่น อย่างแรกคือเราต้องศรัทธา ทำจิตใจตัวเองให้อ่อนโยน และคอยปรารถนาที่จะเจอพระพุทธรองค์โดยไม่เสียดาย ทำจิตใจให้เกิดรักและบูชาในตัวพระพุทธรองค์ จิตใจนี้คือศาสนา และศรัทธา

(ซังเรซังเมโซ หน้า 63)

เมื่อพวกเราต้องเผชิญกับปัญหาหรือความยากลำบาก อย่าคิดที่จะ “เปลี่ยน” ในทันทีแต่ขอให้เราหาแสงแห่งธรรมนั้นให้เจอให้ได้ เลิกที่จะหาสาเหตุที่ไม่ดี นับจากตอนนี้ ให้กำหนดที่จะเปลี่ยนชีวิตมองหาแต่สิ่งที่เป็นเหตุและผลที่ดี มุมมองที่อบอุ่นนั้น จะเป็นแสงที่ส่องลงมาบนโลกที่มีแต่ความลำบากของเรา และจิตใจของพระพุทธรเพียงจุดจุดหนึ่งนี่จะเป็นการเริ่มทำให้โลกทั้งโลกนั้นหลุดพ้น

สิ่งที่อยากจะให้พวกหัวหน้าที่อยู่ในองค์กรนี้คิดในอนาคต คือ ให้คิดว่าสิ่งที่ทำนั้นเป็นบุญกุศลถึงแม้จะเป็นสิ่งที่ตัวเองไม่ได้ ผลประโยชน์อะไรเลยก็ตาม ถ้ามองให้เหตุที่ไม่ดีเป็นเหตุที่ดีได้ ก็จะไม่สามารถเป็นคนที่มีศาสนาได้(ย่อ) และฉันคิดว่า การคิดเช่นนี้คือการแก้ปัญหสำหรับทุกสิ่ง

(โฮเซ็น 2หน้า352)

ความสุขอันยิ่งใหญ่จากการมาแสวงบุญที่ริชโซโคเซโกสาขาใหญ่

สาขา บราซิล

คุณ มิริแอน อาพาเรซิดา โคมเอส เปทราร์โสลี

* ประสบการณ์ทางธรรมะเรื่องนี้ ได้ถูกเล่าเมื่อวันที่7พฤศจิกายน ที่สาขา บราซิล เนื่องในงาน “พิธีระลึกถึงวันคล้ายวันเกิดของอ. นิก

สวัสดีค่ะ ทุกๆท่าน

ในวันนี้ดิฉันจะขอ กล่าวแสดงความรู้สึกและความขอบคุณ ที่ได้ไปไหว้พระที่สาขาใหญ่

เป็นการเดินทางที่ยาวนาน อีกทั้งยังไม่เคยชินกับความต่างของเวลา จนกระทั่งยังไม่สบายเป็นหวัด แต่สิ่งนี้ก็ทำให้ฉันได้รับประสบการณ์ที่ดีเยี่ยม

จริงๆแล้วฉันไม่เคยคิดที่จะไปไหว้พระที่สาขาใหญ่ในครั้งนี้นเลย แต่เมื่อมาถึงโตเกียวแล้วทำให้ฉันรู้สึกว่ พระพุทธองค์ได้นำพาให้ฉันมายืนอยู่ตรงนี้ มันเป็นความรู้สึกดีใจจนทำให้ความเหนื่อยจากการเดินทางมาหลายชั่วโมงนั้นหายเป็นปลิดทิ้ง

เมื่อฉันได้มาไหว้องค์พระประธานที่โตเซโด ทำให้ฉันรู้สึกว่ พระพุทธองค์คอยอยู่เคียงข้างพวกเราเสมอ อีกทั้งยังคอยต้อนรับพวกเราด้วยความยินดี

ฉันนั้นนับถือและเคารพในทุกๆศาสนาและเชื่อว่านอกเหนือจากศาสนาที่ยึดเอาตัวเองเป็นศูนย์กลางแล้วทุกศาสนานั้นมีคำสอนพื้นฐานที่เหมือนกัน จากการที่มาไหว้พระที่โตเซโดสาขาใหญ่ในครั้งนี ทำให้ฉันประทับใจกับสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่ผสมผสานระหว่างตะวันออกและตะวันตกกันได้อย่างลงตัว การเรียนรู้ในคำสอนของอ.นิกเกี่ยวนั้นเป็นหน้าที่ของฉัน ฉันคิดว่าคำสอนของท่านนี้แหละที่จะทำให้โลกเราเกิดความสงบสุขได้ ฉันไม่เคยคาดคิดมาก่อนว่ การมาไหว้พระที่สาขาใหญ่จะทำให้เกิดสิ่งที่ดีแก่ชีวิตของฉันอย่างมาก

การได้รับการดูแลทางด้านจิตใจนั้นสำหรับฉันเป็นสิ่งที่สำคัญมาก แต่เมื่อตอนฉันอายุ13 ผ่านประสบการณ์มากมาย ทั้งความเชื่อคนที่จะมาชักชวนเข้าสู่ศาสนาแล้วแต่ไม่มีความจำเป็นในชีวิตฉันเลย ทว่า ฉันคิดว่มี

พระเจ้าอยู่ในทุกสรรพสิ่ง และพระเจ้าเหล่านั้นแหละที่เป็น ศาสนา เป็นครูสำหรับฉัน การใช้ชีวิตโดยเชื่อไปแบบนี้พลังให้กับชีวิตฉันนั่นเอง

ฉันมีโอกาสดูเจอกับศาสนาหลากหลายได้เรียนรู้ในสิ่งที่ศาสนานั้นยึดถือ และผ่านประสบการณ์มากมาย แต่ก็ไม่ได้เข้าเป็นสมาชิกในศาสนาใดๆเลย และในบรรดาศาสนาเหล่านั้น ดูเหมือนว่ศาสนาพุทธจะมีความหมายมากที่สุด แต่ก็ทำให้ฉันรู้สึกว่ยากมากเช่นเดียวกัน

ฉันเริ่มสนใจในริชโซโคเซโก ฉันได้มีโอกาสดูเข้าร่วมสัมมนาที่จัดขึ้นใน สถานปฏิบัติธรรมโมจิของสาขาบราซิล ทำให้ฉันเข้าใจได้ว่การฝึกปฏิบัติของพุทธศาสนานั้นสามารถฝึกได้จากการใช้ชีวิตประจำวัน แต่ ในใจฉันนั้นไม่ได้รู้สึกว่ตัวเองนั้นเป็สมาชิกขององค์กรนี้แต่อย่างใด สำหรับฉันแล้วอ.นิกเกี่ยวในตอน

I determined that I would make it my mission to learn the Founder's teachings, and I believed that his teachings could bring peace to the world.

นั่นท่านเป็นแค่ ผู้นำขององค์กรศาสนานี้เพียงเท่านั้น

เมื่อฉันได้มาไหว้พระที่สาขาใหญ่ทำให้ฉันได้มีประสบการณ์ที่ดีเยี่ยม นั่นคือการที่ฉันได้มีโอกาสไปนั่งทำสมาธิที่ห้อง "ทำสมาธิ" ฉันได้ยินเสียงผู้ชายสวดนะโมชัดเจนเหมือนเขามานั่งอยู่ข้างๆ และฉันได้รู้ว่า เสียงนั้นเป็นเสียงของ อ.นิกเกี้ยว เมื่อได้เข้าชมพิพิธภัณฑสถานของท่านนั่นเอง เมื่อฉันพบกับเสียงที่ฉันได้ยินในพิพิธภัณฑสถานหรือ ห้องทำสมาธิที่ดี ฉันถึงกับร้องไห้ออกมา ไม่ใช่เพราะว่าที่นั่นเป็นที่สวยงามอย่างเดี่ยวเท่านั้น ช่วงเวลาที่ฉันได้ยินเสียงของท่าน ฉันรู้สึกได้ว่าท่านเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของฉัน นับตั้งแต่นั้นมา เมื่อฉันได้เห็นตราของริชโซโคเซโกะครั้งใด ฉันจะรู้สึกชื่นชมและเคารพเสมอ ในตอนนี้ฉันได้เป็นสมาชิกของริชโซโคเซโกะอย่างแท้จริงแล้ว

ฉันรู้สึกประทับใจในสิ่งก่อสร้างที่สวยงามและการสอดแทรกธรรมะพื้นฐานใส่ไว้ในแต่ละรายละเอียด ไตเซโดที่สาขาใหญ่เป็นที่ที่สวยงามจริงๆ และการสวดมนต์ในแต่ละครั้งนั้นก็เป็นการรู้สึกที่ใหม่ทุกครั้ง ทำให้ฉันคิดว่า สาขาใหญ่นั้นเป็นสถานที่ที่ไม่ควรจะไปมาแล้วก็ครั้งก็ควรจะไปอีก

ขอเปลี่ยนเรื่องเล็กน้อย ในขณะที่ฉันไปไหว้พระที่สาขาใหญ่นั้นฉันรู้สึกได้ว่าฉันได้มีโอกาสทบทวนเรื่องราวของตัวเองครั้งยิ่งใหญ่ตอนที่ เป็นหวัด ทำให้ได้รู้จักว่าตัวเองเป็นคนที่ยึดติดอยู่กับตัวเองมากแค่ไหน และเมื่อเราได้รับการให้อภัยแล้วการให้อภัยต่อผู้อื่นก็เป็นสิ่งที่สำคัญเช่นกัน

การที่ฉันสามารถเข้าร่วมงาน "โอเอซิกิ อิจิโจมัทสึริ" ก็เป็นอีกหนึ่งสิ่งสำคัญของฉัน ฉันได้พบกับความสุข และรับรู้ได้ถึงความรักจากผู้คน ลืมเรื่องของตัวเองเป็นหวัด และยังยิ้มได้

เดินได้ถึง 45 นาที เมื่อจบงานแล้ว เหมือนว่าฉันจะได้รับพลังมากกว่าความเหนื่อยเสียอีก การได้รู้จักกับวัฒนธรรมสวนหนึ่งของญี่ปุ่นนั้นเป็นการสนุกที่มีความหมายมาก ประเทศญี่ปุ่นที่ฉันเห็นเป็นประเทศที่มีทั้งเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยไปพร้อมกับรักษาสิ่งที่สืบทอดกันมายาวนานผสมผสานกัน ที่ผ่านมานี้ฉันได้พบเจอกับคนที่พูดกันต่างภาษามาก็เยอะ แต่ไม่มีครั้งไหนเลยที่จะรู้สึกอยู่ได้สบายอย่างที่นี่

ขอขอบคุณ องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า อ.นิกเกี้ยว ท่านประธาน และทุกๆ ท่านที่ต้อนรับฉันเป็นอย่างดี ทุกๆ ท่านที่ร่วมไปในการเดินทางครั้งนี้ และ สุดท้ายนี้ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้มาฟังการเล่าประสบการณ์ธรรมะในครั้งนี้ ขอขอบคุณค่ะ

สมาชิก สาขาบราซิลร่วมกันถ่ายรูปหมู่หน้าโฮรินคักคุ

สมบัติของประเทศ

สวัสดีปีใหม่ ในวาระดิถีวันขึ้นปีใหม่นี้ ผมขออธิษฐานจากใจขอให้ทุกท่านมีความสุขสมหวัง

ในปีที่แล้ว มีปัญหาเกิดขึ้นมากมายทั้งในและต่างประเทศ จะอย่างไรก็แล้วแต่ เราควรจะขอบคุณการที่เราได้มาร่วมเฉลิมฉลองปีใหม่ซึ่งกันและกัน และร่วมกันตั้งจิตใจใหม่เพื่อก้าวผ่านในอีกหนึ่งปีนี้ไปได้

การสำนึกถึงสิ่งที่ผ่านมาของปีที่แล้ว เช่น การทำให้พ่อแม่เป็นห่วง หรือว่า พูดแต่ว่าจะขยันจะขยัน แต่ก็ไม่ได้ทำเรื่องดีอะไรสักเรื่อง แต่ทุกสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ผ่านมาแล้วทั้งนั้น เราทำได้เพียงแต่ตั้งจิตใจให้ถูกต้อง เริ่มรับสิ่งใหม่ๆ เท่านั้น

ที่ประเทศญี่ปุ่นเรานั้น ไม่มีทรัพยากรธรรมชาติ มนุษย์เราเท่านั้นที่เป็นทรัพยากร อาจารย์เต็งเตี้ย ประธานองค์การศาสนา เท็นโด ได้กล่าวสอนไว้ว่า “รัตนชาติ ทั้ง 10 ก็เป็นแค่สิ่งที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางแค่นิ้วเดียว ไม่ได้มีค่าเป็นถึงสมบัติของประเทศได้ แต่ผู้ใดที่ช่วยจุดประกายให้ผู้คนนั้นแล ที่จะเป็สมบัติเหลือคณานับของประเทศนั้นอย่างแท้จริง” ทำในสิ่งที่มอบหมายให้เต็มความสามารถ จนกลายเป็นคนที่ใครๆก็ขาดไม่ได้ สิ่งนี้เองถึงจะได้รับชื่อว่า “ผู้จุดประกาย”

เมื่อเราเป็นผู้ทำให้ผู้คนได้เดินไปในทางที่ถูกที่ควรได้ ประเทศนั้นจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ เริ่มสิ่งที่ถูกที่ควรจากตัวเราถึงจะเป็นการเฉลิมฉลองต้อนรับ

From *Kaisozuikan* 5 (Kosei Publishing Co.), pp. 10–11

C O L U M N

ในการออกเทศนาธรรมะ ประจำปีของท่าน ประธาน ท่านได้สั่งสอนพวกเราเหล่าสมาชิกถึงการเตรียมพร้อมจิตใจเพื่อใช้ชีวิตอย่างไรในอีกหนึ่งปีที่จะมาถึงนี้ ในปีที่ผ่านมาท่านได้สอนเราในเรื่อง “การเป็นกัลยาณมิตรต่อกัน” ในหนึ่งปีที่ผ่านมาฉันไวจริงๆ และพวกเราจะได้ทำตัวเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้อื่นแล้วหรือไม่ ที่จริงแล้วผมยังรู้สึกละอายใจอยู่ลึกๆ แต่จะมัวแต่จับจ้ำกับสิ่งที่ตัวเองเป็นอยู่คงไม่ได้ เราจำเป็นต้องเตรียมใจเพื่อรับปีใหม่ที่กำลังจะมาถึงนี้ ในปีนี้นับตั้งแต่ที่ท่านประธานเข้ารับตำแหน่งนับเป็นปีที่ 20 ปีแล้ว และแผนกเผยแผ่ต่างประเทศเองก็เข้าสู่ปีที่ 5 นับตั้งแต่มีการก่อตั้งมา เนื่องจากปีใหม่ที่จะมาถึงนี้เป็นปีที่น่ามีความหมายสำคัญมาก ถึงแม้พวกเราจะได้ใจแต่ ในปีนี้เราจะนำพาชีวิตเราไปในทางเช่นไรดี ท่านประธานได้สอนให้เป้าหมายในการดำเนินชีวิตแก่เราไว้ว่า “ใช้ชีวิตอย่างให้ความสำคัญกับวันนี้” สมาชิกทุกท่านครับ ขอให้หนึ่งปีนี้เป็นปีที่ไม่ยึดติดกับอดีต ไม่กังวลไปกับอนาคต ขอให้ทุ่มเทการใช้ชีวิตกับปัจจุบัน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วปีที่จะถึงจะต้องเป็นปีที่ดีเยี่ยมอีกหนึ่งปีไม่ผิดเพี้ยนแน่นอน (โคทาโร ชูซูกิ)

